

Lexit

Hoe begin je een speech als je weet dat het echt je allerlaatste is in dit ambt? Als je weet dat het echt een afscheid is van deze fantastische baan, van deze geweldige gemeente. Zeker als je zo ontzettend veel warme woorden hebt mogen ontvangen als ik. Dat begon al bij het bekend worden van mijn voordracht, maar eigenlijk heb ik die warme woorden ook tijdens mijn loopbaan als burgemeester van Waterland regelmatig mogen ontvangen. Het is zoals ik al eerder liet optekenen, met pijn in het hart. Partir, c'est mourir un peu! En zo voelt het ook.

Het moment van mijn afscheid prikken was nog wel even een dingetje, want de screening voor dijkgraven is net als die voor burgemeesters overigens, behoorlijk uitgebreid. En het is netjes om toch een Koninklijk Besluit te hebben. Op de valreep, afgelopen woensdag, kreeg is dan uiteindelijk een Koninklijk Besluit onder ogen, alhoewel deze niet helemaal juist is, staat er toch echt dat ik per 1 februari dijkgraaf word. 31 januari is al een bijzondere datum in Europa maar nu ook in mijn leven... een beetje mijn eigen persoonlijke Lexit.

Dit is ook een moment om te delen met veel mensen die een rol hebben gespeeld in mijn leven deze afgelopen 7 jaar en ruim 4 md

En wat zijn dit 7 bewogen jaren geweest!

Ik neem u even mee terug in de tijd, naar juni 2012. De VNG (Vereniging Nederlandse Gemeenten) bestond 100 jaar en dat werd gevierd in Den Haag. Het bestuur van de VNG had Hotel Des Indes gekozen als uitvalsbasis. Daar werd ik op mijn kamer gebeld door Erich Dijk, toen nog griffier van Waterland, dat ik was geselecteerd uit 57 kandidaten om te worden voorgedragen als burgemeester van Waterland. Nou en of ik feest heb gevierd in Den Haag!

Op 13 september was mijn installatie als burgemeester en wat een mooi start kreeg ik, wat een warm welkom! Zoveel maatschappelijke organisaties en instellingen en betrokken personen die je persoonlijk welkom heten is uniek.

Natuurlijk was de roze wolk niet permanent. Een start in een organisatie die uit balans was... de burgemeester weggestuurd, de secretaris ook, en er was een addendum op het coalitieprogramma gemaakt dat tot grote bezuinigingen leidde. Het Galgeriet was net afgeschoten als project.

Er was dan ook werk aan de winkel en dat betekende geen vliegende start, want dit soort zaken laat wonden achter, angst ook.

Onze regio

In "onze" regio was er wel een samenwerking in ISW verband, maar daar lukte het niet een gezamenlijke visie te ontwikkelen. De samenwerking in Zaanstreek Waterland was als ik het mag zeggen, een beetje koel in mijn beginperiode. Wat ga ik onder andere omstandigheden weg! Wat hebben we mooie stappen met elkaar gezet, de Regio vindt elkaar steeds beter en we werken samen aan een visie en actieplannen, met als leidraad voor de verbinding, mijn passie, het Landschap. Dàt is wat onze regio zo waardevol maakt, onze groen-blauwe structuur, lucht en ontspanning voor het stedelijke. De grotere woningbouwlocaties in Amsterdam, Zaanstad en Almere geven ons de kans het landschap te behouden en versterken.

Ook stappen naar sterker Metropoolregio worden gezet, en dat moet iets van iedereen zijn. Ontmoeting en delen van informatie en successen. Daarin treffen we koplopers, maar een ieder moet meegenomen worden. Groot en klein verdienen een rol: ook binnen mra gaat het over wat je wilt bereiken met elkaar, de inhoud centraal en vooral actie en geen oeverloze discussies over structuur. Ook binnen de Metropool krijgt Landschap een steeds prominenter positie. Hou dat vast beste collega's, Landschap verbindt immers alles!

De landelijke overheid heeft de laatste jaren behoorlijk ingegrepen in het gemeentelijke domein. De verplichte regionalisering van de brandweer, meer taken door de decentralisaties van wmo en jeugd, waar veel te weinig geld mee gemoeid was. Maar ook dat heeft geleid tot meer samenwerking. Soms dus verplicht, wat niet direct tot saamhorigheid leidt, maar waar we elkaar de laatste jaren goed hebben gevonden. Vaak ook door vrijwilligheid, zoals bijvoorbeeld in het Zorg en Veiligheidsdomein de signaleringstafels voor personen met verward gedrag. Ook hier wil ik mijn waardering uitspreken voor de partners in het Veiligheidsdomein, de Veiligheidsregio, ons politieteam, het Openbaar Ministerie, de GGD en het veiligheidshuis. Jullie zijn solide partners geweest, dank daarvoor

Mijn raad

“Mijn” Raad: ik heb in stilte weleens gemopperd of een diepe zucht geslaakt, maar dat mocht alleen ik, want als een ander kritiek op u had, dan werd ik een leeuwin. U heeft zulke intelligente en betrokken leden, maar wil soms zo graag op de stoel van het college kruipen. Uw energie zou nog beter gericht kunnen worden op gezamenlijke doelen in plaats van elkaar de maat nemen. Ik gun mijn opvolger, u en onze inwoners, dat u werk gaat maken van de nieuwe werkwijze: rondetafelgesprekken met betrokkenen, met experts en daarbij ook onze ambtenaren. We hebben daarin de eerste veelbelovende stappen gezet. U bent een geweldige raad, dat vindt u ook van uzelf, maar toch gun ik u ook een 360 graden feedback halverwege uw periode. Met inwoners en regio...Hoe ervaart men u als bestuurders. Een goede democratie kenmerkt immers niet de macht van de meerderheid, maar vooral ook hoe de meerderheid met minderheden omgaat. Tegelijkertijd heb ik mezelf gelukkig geprezen met uw gedrevenheid en betrokkenheid. En wat bent u stuk voor stuk mooie mensen en wat heb ik veel van u geleerd. Uw nieuwe griffier gaat graag met u de nieuwe uitdagingen aan. Er staan immers grote opgaven voor de deur, wmo binnen budget houden, scholen bouwen, en keuzes over uw toekomst. Dank voor de steun als ik stevige keuzes moest maken op het veiligheidsdossier, dank voor de kansen die u mij heeft geboden door mij ook inhoudelijke portefeuilles toe te vertrouwen als water en dijkversterkingen en mij ook ruimte heeft geboden om internationaal actief te zijn. Waterland en haar participatie zijn vaak als voorbeeld gebruikt in nieuwe democratieën via de Raad van Europa.

Mijn college

“Mijn” College: er wordt veel gelachen en daarnaast durven jullie scherp te zijn. Durf ook te leren van elkaar en van de mensen om jullie heen, het wethouderschap is een vak dat niet vergelijkbaar is, je bent kwetsbaar en makkelijk doelwit op sociale media. De kracht komt uit collegialiteit en niet alleen uit de coalitie. We hebben elkaar ruimte gegeven te groeien, pak de hand die je op weg helpt. Jullie gaan nog mooie dingen doen, iets wat ik zeker ga volgen.

Jullie hebben daarbij steun van een geweldige organisatie. Die heeft ook de nodige uitdagingen gehad en zeker naar de toekomst, verdienen zij jullie aandacht. Ik heb gisteren al afscheid genomen van onze toppers.

Inwoners

Inwoners van Waterland. Wat heb ik van u een warm bad ervaren. Betrokkenheid bij alles wat er speelt. Van kleine zaken tot grote mogelijkheden. Van pasgeboren baby's tot vreselijke ongevallen, zoals dat van ons raadslid Danita. Van lintjes tot huissluitingen. Wat een prachtige evenementen kent onze gemeente, De Slag om Waterland, Tuintonen, Halloween, huiskamerfestival, Parkpop en havenfeesten, meezingfestival (waar ik altijd door Friso te kakken werd gezet) en Koningsdag op Marken, waarbij ik stevast in authentiek Merreker klederdracht werd gekleed. Op Sportief vlak: 4 voetbal-en tennisclubs, watersport en wereldtoppers bij zeilen, atletiek en touwtrekken. Prachtige burgerinitiatieven, waarbij ik toch even de Kern Marken noem, die een eigen toekomstvisie heeft ontwikkeld en waar zelf- en samenredzaamheid een vanzelfsprekendheid is, zo hebben we kunnen ervaren bij de tweedaagse rampenoefening Waterwolf. Ik heb heel vaak met veel trots naar onze inwoners gekeken, maar een aantal momenten zijn echt het benoemen waard: Zoals de oprichting van een eigen lokale Omroep, waar ik Pim Mensen een aantal dagen voor zijn overlijden over mocht berichten en waarvoor ik met Johanna het startschot mocht geven. Zoals de noodopvang voor vluchtelingen, waar na de aanvankelijke weerstand en angst u massaal als vrijwilliger bent ingesprongen. Zoals de enorme participatielust die ik aantrof bij veel zaken, waaronder een brandweerkazerne in Broek, de dijkversterking Markermeerdijken en vooral ook de Omringdijk van Marken. Meerlaagsveiligheid is in al zijn facetten uitgewerkt en beoefend. En vooral ook rondom het project Galgeriet, wat toch weer in het licht is gekomen. Met de Bierderij is de placemaking goed op gang gekomen. Dit jaar gaat de eerste paal in de grond en Waterland wacht er met smart op. Participatie wordt in Waterland met hoofdletters geschreven, voor bewoners en door bewoners.

Over de toekomst: Over je graf regeren is niet chique en dat doe ik dan ook niet, maar ik mag u wel een kleine reflectie meegeven: (al is het maar om Friso tevreden te stellen en ons college houdt erg van reflecteren).

Afgelopen jaar verlieten veel, eigenlijk te veel mensen, onze organisatie. Enerzijds omdat zich carrièrekansen voordoen, dat is jammer maar ook mooi dat wij als kleine gemeente de kans kunnen geven aan talenten om zich te ontwikkelen. Maar een deel vertrok vanwege het feit dat een besluit over de toekomst maar op zich liet wachten. Waterland zal vermoedelijk een zelfstandige kleine gemeente blijven, zo tekenen de verhoudingen in de raad zich af. Persoonlijk vind ik dit voor de langere termijn geen duurzaam besluit, maar de raad heeft als uw gekozen vertegenwoordigers hierin het laatste woord. Ik heb mij buiten politieke discussie gehouden, nadat ik eerst drie jaar met het bestuurskrachtdossier de feiten en inzichten heb mogen ophalen. Deze afstand heeft ook weleens moeilijke momenten voor mij opgeleverd. Ik ben nl ervaringsdeskundige op fusievlak. Landschap NH, zes waterschappen, drie GGD'en en gemeente Drechterland. Al deze organisaties zijn bloeiend bewijs van verbetering door fusie. Maar u en ik weten dat iedereen zich deskundig weet op dit terrein en als je het zelf heel hard roeptoetert men juist aan je deskundigheid gaat twijfelen.

De wens tot zelfstandigheid zal tot stevige discussies leiden. Uw raad zal zich gaan buigen over wat voor gemeente Waterland moet zijn. En daarbij horen ook discussies over de kosten. Welke rol speelt de gemeente in de regio?

De Raad gaat over enkele weken een keuze maken, ik hoop op een keuze met een duurzame en lange termijnvisie, want daar helpt u de inwoners en ondernemers mee vooruit, daar helpt u dienstverlening en ambtelijke organisatie mee vooruit. U bent geen Gallië stelde ik in mijn

nieuwjaarsspeech, u bent onderdeel van een regio waar onze inwoners in wonen, werken, reizen en ontmoeten. In het vliegtuig twee weken terug, keek ik naar de kaart bij de vluchtinformatie en vanuit een deformatie zoom ik altijd even in op onze eigen gemeente. Daar, midden in onze gemeente, tussen de kernen Broek in Waterland en Watergang stond de tekst: Metropoolregio Amsterdam.

Ik liep enkele weken terug op strand en zag het water in het getij zich terugtrekken naar eb en in het gladde zand kleine sporen trekken. Parallele sporen en kruisende sporen... met obstakels als schelpen en stenen (en dode kwallen).

Ondanks de verscheidenheid, gingen alle sporen één richting op, vooruit...

- naar het water! Precies waar mijn spoor mij ook gaat brengen.

Het was mijn vader die mij op onze vruchtbare grond leerde dat water essentieel is voor groei, net als zuurstof en net als liefde overigens, maar dat teveel of tekort water ook verwoesten kan. Hij en ik waren vaak in discussie tijdens het werk op het land over politiek en de actualiteiten in de wereld. Wij deelden een passie voor mens en natuur. Hij was mijn voorganger in besturen, gemeentelijk en bij het waterschap en ik denk dat hij altijd een beetje over mijn schouder mee blijft kijken ook al is hij niet meer fysiek bij ons.

Van mijn moeder heb ik het doorzettingsvermogen geleerd. Ik ben dankbaar dat zij hier ook aanwezig is op dit bijzondere moment voor mij. Zo ook mijn kinderen Dennis, Alex en Danique, die mij met hun liefde hebben gesteund op moeilijke momenten de afgelopen jaren, net als mijn vrienden, Christa, Marian en Ilse... Het burgemeestersvak maakt dat je ook wel eens op een eenzame positie staat. Vrienden zoals jullie zijn van onschatbare waarde!

En tot slot een dankwoord aan u, Waterlanders..

Ik heb die andere waterlanders weleens voelen vloeien op moeilijke momenten als we dierbaren verloren, er zijn ook tranen van het lachen geweest! Wat heeft u mij verrijkt met al uw verhalen, met alle mooie activiteiten die u onderneemt, met de verbondenheid die ik voelde vanaf het eerste moment en door uw warmte.

Wat is onze gemeente een aaneenschakeling van ongekende schoonheid, met zoveel parels, met een prachtig landschap waar agrariërs en natuur samen kunnen gaan, van onderop met oplossingen zoals Amsterdam Wetlands beoogd, samen de stikstofproblematiek te lijf.

Wat ben ik supertrots en dankbaar dat ik deze afgelopen 7 jaren en ruim 4 maanden uw burgemeester mocht zijn. Ik was u nog lang niet moe, maar een mooie kans als die van dijkgraaf in Friesland kon ik niet laten lopen. Waterschappen zullen een belangrijke en leidende rol gaan vervullen in de klimaatopgaven die we hebben en ze hebben mij misschien een beetje nodig in Friesland, ik wil ook op dat vlak verschil gaan maken.

Mijn boodschap aan u is dat u zich open blijft stellen voor elkaar, door onbevangen te luisteren en door elkaar waardering te geven. U zit voor altijd in mijn hart en ik laat een stukje van mijn ziel bij u achter..

Dank u